

Aviam Jeci, agnovit propensam viri eruditi volum
tatem, omni et Massaniorum, et Auviacorum
favore dignam esse, neque obscure professa est
ubi aliquando, ad umbilicum perductus ille labor
luci publicae exponetur, curae sibi futurum, ut et no
mine Nepotis sui, quâ par est humanitate excipia
tur. De Schedis quod occipit dicere Princeps, Illustrissimus
nihil est, quod subventum. C. Lentulo neagnopere
intersit, prater ipsam librum Commentarium, quem
de rebus a se et suo ductu gestis Princeps Fredericus
Henricus sua manu postea exaratum posteris
reliquit. Enim vero aurum illud volumen est:
neque Juliano postponendum: Eius tamen ut adhuc
cuiquam copia fiat, non arbitror impetrari posse.
Premendum hactenus, non unâ de causâ judicavit
Princeps longè prudentissimas: neque se ab instituto
dimoveri passa est multorum votis et obtestatio
vobis sollicitata, inde ab excessu Principis Marti.
Cessabunt certè causa, quas dixi, et erit, Deo volente
cum exorari sese sinet, cuius nunc in simulatet Cimbium
nulli non pretiosissimo equiparandum; Id beneficium
aliquando si impetramus, habebunt, hercule, scriptores Re
rum Belgicarum, quo suas singuli incubrationes, ad li
nam revocent et incudent. Ego verò de re incertâ nihil
asserò, de me ^{Tibi} meisque Princeps Illustrissime, omnia obnixè
polliceor, et quâ decet animi submissâ veneratione de pro
dico dedicoque

Cels: J. ad humillima obsequia
devotissimus.

28. Jan. 1654.
qu. 21. Dec. 1653.

Westerbanio.

(1138).
Ecce quaterniones tui, Vir Nobilissime postridiè quam
anelli ab amica potuerè. Id nimirum heri accidit, et sub
octavam vespertinam. Habes unde angustum capias
de benevolentia lectorum. Ipse ego plerumque percurri;
omnia me variè ^{hucus} districtum fateor non perlegisse, ne
quid

quid mora injicerem, dum urgeris proelo currente. Supersunt enim, et passim quidem quae et Typographi industriam et ipsum te correctorem menda fugisse secundis curis observaturus es. De saculo satis sic te securum video, adeo vix ulla circumfusione usus scapham plerumque scapham nominas. Tute videris. terra malos homines nunc educat et monoso ingenio. De autore Vitaulij, quae totis modis interjecisti, ne attingere quidem audeo. nedum ut ad stipulari credas, Verbis, si meo noni, a veritate perquam alienis, quibus tibi tamen agitare venam placuit, ut quid passes ibi maxime doceres ubi causa deficeret et argumentum, quae nostra nimirum isthaec sacra tractanturum faceret ambituuncula est. Gallio sermone nuper quae vides lusi ad pulcherrimam Slauatam, incliti Ordinis Laetitia magistrum. Adde et responsum elegantissimae mulieris statim ad me remissum, in quo si attem desideras, naturam genium amplecteris mea quidem sententia, multas laudes dignum. Hujusmodi nugis si te capi sentiam, penum offero quo vel caninas fames satietur. Vale vir, amice et has chartulas ubi perspexeris quae ad me redire sinito. Hagae vs. Gal: Mart: CIVISCLIV.

Westerbanio.

Tuus Am.

(1639)

De Penn Gallio quod receperam, vir Nobilissime plus quam bonam fide praesto: vix est enim ut bonam dixeris, quatenus immensa te mole malorum mercium obruit. Voluisti hoc tamen, neque nunc gravaberis idem hoc audire quo se in campis Amathij's erga Cives suos Casar excusavit. Schedas hasce, quas soli tibi legendas exhiberi meminisse te velim lectas aut non lectas, propediem domum expectabo, ut eo in carcere recordantur, unde neque expromi merebantur, nisi tu cum Cive Romano hoc voluisses. Vale et me ama. Hagae Com: Pastrid: id: Mart: 1654.

De Ribesio per amicitiam traditis probis et fertilibus, procul dubio, ut tua solent, gratias ago steriles et non probas, ut ipse solet. Tu quidem vir humanissime illam fideliam duos dealbasti, A bit enim Antwerpianum munus tuum, ad amicos istarum rerum apprimam studiosos.

Westerbanio